

C/2026/4834

15.9.2026

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

Vragen en antwoorden over Richtlijn (EU) 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen.

(C/2026/4834)

INHOUDSOPGAVE

	Bladzijde
1. Inleiding	2
2. Emissieniveaus	4
3. Milieuprestatieniveaus en benchmarks	7
4. Milieubeheersysteem (MBS)	9
5. Indirecte lozingen in water	11
6. Innovatie	12
7. Registratie (voor installaties die vallen onder hoofdstuk V “Bijzondere bepalingen voor installaties waarin en activiteiten waarbij organische oplosmiddelen worden gebruikt” of hoofdstuk VI bis “Bijzondere bepalingen voor het houden van pluimvee en varkens”)	16
8. Pluimvee- en varkenshouderij	17
9. Overgangsbepalingen	20
10. Omzetting	25

1. INLEIDING

Richtlijn (EU) 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen is op 15 juli 2024 gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. De richtlijn is op 4 augustus 2024 in werking getreden.

Krachtens artikel 4 van Richtlijn (EU) 2024/1785 doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 2026 aan die richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onmiddellijk mee. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op de onder deze richtlijn vallende gebieden vaststellen, met inbegrip van een concordantietabel waarin wordt aangegeven hoe deze bepalingen overeenkomen met die van de richtlijn.

De informele geconsolideerde tekst van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) is beschikbaar op EUR-Lex.

Om de lidstaten en belanghebbenden te helpen bij de omzetting en uitvoering van het herziene wetgevingskader van de EU inzake industriële emissies, heeft de Europese Commissie deze mededeling van de Commissie opgesteld in de vorm van een document met vragen en antwoorden.

Op 10 december 2025 heeft de Commissie een voorstel (COM(2025) 986) vastgesteld voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU (en drie andere richtlijnen) om bepaalde voorschriften te vereenvoudigen en de administratieve lasten te verminderen. De wijzigingen die in het voorstel van de Commissie zijn aangebracht, zijn niet in dit document weergegeven, om niet vooruit te lopen op het resultaat van het wetgevingsproces inzake de milieu-omnibus. Bovendien heeft dit document geen betrekking op specifieke bepalingen waarop de door de Commissie voorgestelde wijzigingen van toepassing zijn. Het document zal waar nodig worden bijgewerkt zodra het wetgevingsproces voor dat voorstel is afgerond.

Dit document is bedoeld om nationale autoriteiten, bedrijven en burgers te helpen bij de toepassing van de EU-wetgeving. Het is niet juridisch bindend, aangezien alleen het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is om het Unierecht bindend uit te leggen.

De Commissie wil er tevens nogmaals op wijzen dat de doeltreffende uitvoering van het EU-beleid aanzienlijk kan worden verbeterd wanneer de lidstaten proactief steun van de Commissie vragen zodra nieuwe wetgeving in werking treedt. In dit verband is het de moeite waard om de lidstaten te wijzen op het brede scala aan instrumenten en middelen, waaronder richtsnoeren, deskundig advies, op maat gemaakte stappenplannen, actieplannen, opleidingsinitiatieven, financiering en programma's voor capaciteitsopbouw (zoals het instrument voor technische ondersteuning), dat de Commissie voor dit doel ter beschikking stelt. De Commissie moedigt de lidstaten aan om hiervan gebruik te maken om een soepele en succesvolle uitvoering van de EU-wetgeving te waarborgen.

Afkortingen

BBT('s):	beste beschikbare techniek(en)
BBT-GEN's:	met de beste beschikbare techniek(en) geassocieerde emissieniveaus
BREF's:	referentiedocument voor de beste beschikbare technieken
ELV's:	emissiegrenswaarden
MBS:	milieubeheersysteem
EU-BRITE:	Europees Bureau voor onderzoek naar industriële transformatie en emissies
GBR's:	algemene bindende voorschriften
IEPR:	Verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006 (de "verordening betreffende het portaal voor industriële emissies")
Incite:	Innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (van de EU)
IED:	Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij (de "richtlijn inzake industriële emissies en emissies uit de veehouderij")
LCP's:	grote stookinstallaties
VSE:	grootvee-eenheden
UCOL:	eenvormige voorwaarden voor uitvoeringsregels in de veehouderijsector
RWZI:	afvalwaterzuiveringsinstallatie

2. EMISSIENIVEAUS

Q1. Wat zijn de nieuwe bepalingen van de IED om de bevoegde autoriteiten te ondersteunen bij het vaststellen van de strengst mogelijke emissiegrenswaarden in vergunningen? Wat houden de bandbreedtes van de BBT-GEN's (met de beste beschikbare techniek(en) geassocieerde emissieniveaus) in de BBT-conclusies in?

Net als in de oorspronkelijke versie van de IED uit 2010 wordt ook in de herziene IED de bevoegde autoriteiten nog steeds de mogelijkheid geboden om de volledige BBT-GEN-bandbreedte te gebruiken voor het vaststellen van emissiegrenswaarden.

In de herziene IED is echter een nieuwe en expliciete eis opgenomen voor de bevoegde autoriteiten om de strengst mogelijke emissiegrenswaarden vast te stellen, teneinde een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu in zijn geheel te waarborgen (zie overweging 29 van Richtlijn (EU) 2024/1785 en het herziene artikel 15, lid 3, van de IED).

In het bijzonder staat in artikel 15, lid 3, van de IED het volgende: "De bevoegde autoriteit stelt de strengst mogelijke emissiegrenswaarden vast die door toepassing van de BBT's in de installatie kunnen worden bereikt, rekening houdend met de volledige bandbreedte van de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) om ervoor te zorgen dat de emissies onder normale bedrijfsomstandigheden niet hoger zijn dan de BBT-GEN's, zoals vastgesteld in de in artikel 13, lid 5, bedoelde besluiten over BBT-conclusies. De emissiegrenswaarden worden gebaseerd op een beoordeling door de exploitant van de volledige BBT-GEN-bandbreedte, waarin de exploitant analyseert of het haalbaar is aan het strengste uiterste van de BBT-GEN-bandbreedte te voldoen en waarin de beste algehele prestaties worden aangetoond die de installatie kan behalen door de BBT's toe te passen zoals beschreven in de BBT-conclusies, rekening houdend met mogelijke effecten op andere milieucompartimenten". Zoals in artikel 15, lid 2, is bepaald, moeten de emissiegrenswaarden gebaseerd zijn op de BBT's, zonder dat daarmee het gebruik van een bepaalde techniek of technologie wordt voorgeschreven.

Om de vaststelling van emissiegrenswaarden in vergunningen en de goedkeuring van algemene bindende voorschriften te ondersteunen, moeten BBT-conclusies daarom informatie bevatten over de omstandigheden die het mogelijk maken lagere emissieniveaus te halen binnen de BBT-GEN-bandbreedte die is vastgesteld voor categorieën installaties met soortgelijke kenmerken.

Het herziene artikel 15, lid 3, biedt de lidstaten tevens de mogelijkheid om algemene bindende voorschriften te hanteren bij het vaststellen van vergunningsvoorwaarden. Als zij daarvoor kiezen, moeten de lidstaten voor categorieën installaties met vergelijkbare kenmerken voor het bepalen van de laagst haalbare emissieniveaus de strengst haalbare emissiegrenswaarden die door toepassing van de BBT's kunnen worden bereikt, vaststellen, rekening houdend met de volledige bandbreedte van de BBT-GEN's. De lidstaten moeten de algemene bindende voorschriften vaststellen op basis van de informatie in de BBT-conclusies, waarbij wordt geanalyseerd of het haalbaar is aan het strengste uiterste van de BBT-GEN-bandbreedtes te voldoen en waarbij de beste prestaties worden aangetoond die die categorieën installaties kunnen behalen door de BBT's toe te passen zoals beschreven in de BBT-conclusies.

Kort samengevat hebben de nieuwe bepalingen in artikel 15, lid 3, betrekking op het vaststellen van emissiegrenswaarden in vergunningen of in algemene bindende voorschriften, op basis van de BBT-GEN's. De BBT-conclusies moeten informatie bevatten over de omstandigheden waaronder lagere emissieniveaus kunnen worden bereikt binnen de bandbreedte van de BBT-GEN's die zijn vastgesteld voor categorieën installaties met vergelijkbare kenmerken.

Q2. Hoe moet de in artikel 15, lid 3, genoemde "beoordeling door de exploitant" worden uitgevoerd?

Zoals vermeld in het antwoord op Q1, moeten de emissiegrenswaarden worden gebaseerd op een beoordeling door de exploitant van de volledige BBT-GEN-bandbreedte, waarin de exploitant analyseert of het haalbaar is aan het strengste uiterste van de BBT-GEN-bandbreedte te voldoen en waarin de beste algehele prestaties worden aangetoond die de desbetreffende installatie kan behalen door de BBT's toe te passen zoals beschreven in de BBT-conclusies, rekening houdend met mogelijke effecten op andere milieucompartimenten.

Om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te waarborgen, moeten de hierboven genoemde analyse en demonstratie worden uitgevoerd aan de hand van een geïntegreerde aanpak, d.w.z. waarbij rekening wordt gehouden met alle verontreinigende stoffen en met effecten op andere milieucompartimenten met andere verontreinigende stoffen en met andere milieuaspecten, zoals energie-, water- of hulpbronnefficiëntie.

Q3. Zijn deze nieuwe vereisten, zoals beschreven in Q1, onmiddellijk van toepassing na afloop van de omzettingstermijn voor de installaties die reeds onder de IED vallen?

Richtlijn (EU) 2024/1785 voorziet in specifieke overgangsbepalingen met betrekking tot de nieuwe vereisten van artikel 15, lid 3, van de IED. Met name voor installaties die vóór 4 augustus 2024 reeds activiteiten uitvoerden die onder het toepassingsgebied van de IED-versie van 2010 vielen, is in artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 bepaald dat artikel 15, lid 3, van de IED van toepassing is wanneer hun vergunning:

- i) binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 overeenkomstig artikel 13, lid 5, in verband met de hoofdactiviteit van een installatie, wordt geactualiseerd;

- ii) wordt verleend na besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 overeenkomstig artikel 13, lid 5, in verband met de hoofdactiviteit van een installatie;
- iii) wordt geactualiseerd overeenkomstig artikel 21, lid 5;
- iv) of op 1 september 2036 wordt geactualiseerd, naargelang welke datum eerder valt.

Tot die datums moeten de installaties die in bedrijf zijn en die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen, in de versie die op 3 augustus 2024 van kracht is, voldoen aan de bepalingen van de IED-versie van 2010.

Zie ook Q48.

Q4. Wie bepaalt in het geval van algemeen bindende voorschriften welke “categorieën installaties met vergelijkbare kenmerken” er zijn? Moeten deze in de BBT-conclusies worden vastgelegd?

Het gebruik van algemene bindende voorschriften is een mogelijkheid waar een lidstaat gebruik van kan maken, bijvoorbeeld voor het vaststellen van emissiegrenswaarden.

Het verband tussen de algemene bindende voorschriften, zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 8, en waarnaar wordt verwezen in artikel 6, en de emissiegrenswaarden is vastgelegd in artikel 15, lid 3, van de herziene IED.

Indien er algemene bindende voorschriften worden aangenomen, moeten voor categorieën installaties met vergelijkbare kenmerken voor het bepalen van de laagst haalbare emissieniveaus de strengst haalbare emissiegrenswaarden die door toepassing van de BBT's kunnen worden bereikt, worden vastgesteld, rekening houdend met de volledige bandbreedte van de BBT-GEN's.

De algemene bindende voorschriften moeten door de lidstaat worden vastgesteld op basis van de informatie in de BBT-conclusies, waarbij wordt geanalyseerd of het haalbaar is aan het strengste uiterste van de BBT-GEN-bandbreedte te voldoen en waarbij de beste prestaties worden aangetoond die die categorieën installaties kunnen behalen door de BBT's toe te passen zoals beschreven in de BBT-conclusies.

Om de vaststelling van emissiegrenswaarden in vergunningen en de goedkeuring van algemene bindende voorschriften te ondersteunen, bevatten de BBT-conclusies informatie over de omstandigheden die het mogelijk maken lagere emissieniveaus te halen binnen de BBT-GEN-bandbreedte die is vastgesteld voor categorieën installaties met soortgelijke kenmerken.

Op basis van dergelijke gedetailleerde informatie is het aan de lidstaten om te beoordelen welke optimale prestaties die categorieën installaties kunnen behalen door toepassing van de BBT zoals beschreven in de BBT-conclusies en dienovereenkomstig de strengst haalbare emissiegrenswaarden vast te stellen door toepassing van de BBT.

Indien de lidstaten algemene bindende voorschriften hanteren om emissiegrenswaarden vast te stellen, moeten zij “zorgen voor een geïntegreerde aanpak en garanderen zij een hoog niveau van bescherming van het milieu dat gelijkwaardig is aan het niveau dat door middel van individuele vergunningsvoorwaarden tot stand kan worden gebracht” (zie artikel 17, lid 1, van de IED), zonder het gebruik van een bepaalde techniek of technologie voor te schrijven (zie artikel 17, lid 2, van de IED).

Q5. Wordt in de herziene IED voorgeschreven dat emissiegrenswaarden altijd aan de ondergrens van de BBT-GEN-bandbreedte moeten worden vastgesteld?

Nee, zie Q1 voor meer informatie.

Q6. Zijn de op grond van artikel 15, lid 4, van de IED-versie van 2010 verleende afwijkingen nog steeds geldig?

Ja.

Overeenkomstig artikel 3, lid 6, (overgangsbepalingen) van Richtlijn (EU) 2024/1785 blijven afwijkingen die vóór 1 juli 2026 zijn verleend op grond van het vroegere artikel 15, lid 4, van Richtlijn 2010/75/EU geldig totdat de bevoegde autoriteit opnieuw beoordeelt of de afwijkingen gerechtvaardigd zijn krachtens artikel 15, lid 5, van de herziene IED.

Die herbeoordelingen moeten hetzij als onderdeel van de toetsing van de vergunningsvoorwaarden op grond van het herziene artikel 21, hetzij uiterlijk op 30 juni 2030 (d.w.z. binnen vier jaar na 1 juli 2026) worden uitgevoerd, naargelang welke datum eerder valt.

Q7. Moeten er in vergunningen emissiegrenswaarden worden vastgesteld voor verontreinigende stoffen waarvoor in de desbetreffende BBT-conclusies geen met de BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's) zijn vastgesteld?

Onder bepaalde omstandigheden wel.

In artikel 14, lid 1, punt a), is bepaald dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat vergunningen emissiegrenswaarden bevatten voor zowel:

- i) verontreinigende stoffen die zijn opgenomen in bijlage II bij Verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006 (de voormalige E-PRTR-verordening), als
- ii) andere verontreinigende stoffen, die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen.

Bij de vaststelling van de emissiegrenswaarden moet rekening worden gehouden met de aard van de verontreinigende stoffen, hun gevaarlijke eigenschappen en hun potentieel voor overdracht van verontreiniging tussen milieucompartmenten, rekening houdend met de variatie in de dynamiek van waterstroming in ontvangende waterlichamen.

Bij de vaststelling van emissiegrenswaarden voor verontreinigende stoffen moet de bevoegde autoriteit rekening houden met alle stoffen, met inbegrip van potentieel zorgwekkende stoffen, die door de betrokken installatie kunnen worden uitgestoten en die een aanzienlijk effect op het milieu of de menselijke gezondheid kunnen hebben. Daarbij moet door de bevoegde autoriteit rekening worden gehouden met de gevaarlijke eigenschappen, de hoeveelheid en de aard van de uitgestoten stoffen en hun potentieel om eventuele milieucompartmenten te verontreinigen.

De BBT-conclusies vormen waar nodig het referentiepunt voor de selectie van de stoffen waarvoor emissiegrenswaarden moeten worden vastgesteld, hoewel de bevoegde autoriteit mogelijk nog andere stoffen moet selecteren.

Het Hof van Justitie van de EU heeft in zijn arrest in zaak C-626/22 verduidelijkt welke verontreinigende stoffen in aanmerking moeten worden genomen bij het vaststellen van emissiegrenswaarden in vergunningen: "de bevoegde autoriteit [moet] voor de verlening of de toetsing van een exploitatievergunning van een installatie op grond van deze richtlijn niet alleen rekening [...] houden met de verontreinigende stoffen die voorzienbaar zijn gelet op de aard en het type van de betrokken industriële activiteit, maar ook met alle andere verontreinigende stoffen waarvan wetenschappelijk is vastgesteld dat zij schadelijk zijn en die door de betrokken installatie kunnen worden uitgestoten, met inbegrip van de door deze activiteiten veroorzaakte stoffen die niet zijn beoordeeld in de oorspronkelijke vergunningsprocedure voor die installatie". Bovendien moet, zoals het Hof in punt 119 van dat arrest in herinnering heeft gebracht, bij de toetsing van een exploitatievergunning hoe dan ook een totaalbeoordeling worden verricht, waarbij rekening wordt gehouden met alle bronnen van verontreinigende stoffen en hun gecumuleerde effect, zodat wordt gewaarborgd dat ook de som van hun emissies niet leidt tot een overschrijding van de grenswaarden voor de luchtkwaliteit die zijn vastgesteld bij Richtlijn 2008/50/EG of andere EU-milieukwaliteitsnormen.

Daarom zijn de bevoegde autoriteiten, zelfs bij gebrek aan in de BBT-conclusies vastgestelde BBT-GEN's, nog steeds verplicht rekening te houden met alle verontreinigende stoffen die, gezien de aard en het type van de betrokken industriële activiteit, te voorzien zijn, alsook met die stoffen waarvan wetenschappelijk is vastgesteld dat de uitstoot ervan schadelijk is en die door de betrokken installatie kunnen worden uitgestoten, met inbegrip van de stoffen die door die activiteit worden gegenereerd en die niet zijn beoordeeld in de oorspronkelijke vergunningsprocedure voor die installatie. Waar nodig, bijvoorbeeld om naleving van EU-milieukwaliteitsnormen te waarborgen, moeten voor die betrokken verontreinigende stoffen passende emissiegrenswaarden gelden.

Q8. Wat zijn de nieuwe voorschriften voor de bescherming van oppervlaktewater, nu artikel 14, lid 1, punt b), in de herziene IED is gewijzigd en er nu is bepaald dat de vergunningsvoorwaarden niet alleen passende voorschriften moeten bevatten ter bescherming van de bodem en het grondwater, maar ook passende voorschriften ter bescherming van het oppervlaktewater en de onttrekkingsgebieden voor de onttrekkingspunten van voor menselijke consumptie bestemd water? Zijn emissiegrenswaarden voor emissies in water voldoende?

In artikel 14, lid 1, punt b), wordt niet gespecificeerd wat er nodig is om de bescherming van het oppervlaktewater te waarborgen. Emissiegrenswaarden zijn een voorbeeld van dergelijke voorschriften, maar deze kunnen waar nodig worden aangevuld met andere maatregelen, met name wanneer dit nodig is om te voldoen aan de milieukwaliteitsnormen, zoals vastgelegd in artikel 18.

3. MILIEUPRESTATIENIVEAUS EN BENCHMARKS

Q9. Hoe zullen bindende en indicatieve milieuprestatieniveaus in de praktijk werken? Wat zijn de verschillen tussen benchmarks, bindende bandbreedtes en grenswaarden? En wat is de verhouding tussen BBT-conclusies en vergunningen?

Zoals uiteengezet in overweging 27 van Richtlijn (EU) 2024/1785, moeten de BBT-conclusies, ter ondersteuning van decarbonisatie, hulpbronnefficiëntie en een circulaire economie, het volgende bevatten: i) bindende milieuprestatieniveaus in verband met BBT's, ii) indicatieve met technieken in opkomst geassocieerde milieuprestatieniveaus (zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 49, zie Q23), en iii) indicatieve benchmarks.

De milieuprestatieniveaus en benchmarks kunnen verbruiksniveaus, niveaus van hulpbronnefficiëntie en hergebruik met betrekking tot materialen, water- en energiebronnen, en afvalstoffen omvatten. Deze zijn gedefinieerd in artikel 3, punten 5 bis, 13 bis, 13 bis bis en 13 ter, van de herziene IED.

Onder “**met de beste beschikbare technieken geassocieerde milieuprestatieniveaus (BBT-GMPN's)**” wordt verstaan: de bandbreedte van milieuprestatieniveaus, die onder normale bedrijfsomstandigheden worden verkregen door gebruik te maken van een BBT of een combinatie van BBT's, zoals beschreven in de BBT-conclusies.

BBT-GMPN's kunnen worden vastgesteld voor afzonderlijke processen met soortgelijke kenmerken (zoals energiedragers, grondstoffen, productie-eenheden en eindproducten), en een hoge mate van homogeniteit in de hele EU, in gevallen waarin de gegevens die bij de informatie-uitwisseling ter ondersteuning van de vaststelling van BBT's beschikbaar worden gesteld, voldoende robuust zijn.

In andere gevallen, waarin dergelijke voldoende robuuste informatie ontbreekt en waarin de milieuprestaties sterk afhangen van de specifieke omstandigheden van de processen, moeten de BBT-conclusies benchmarks bevatten.

Onder “**benchmarks**” wordt verstaan: de indicatieve bandbreedte van met de beste beschikbare technieken geassocieerde milieuprestatieniveaus, die als referentie moet worden gebruikt in het MBS. (Zie Q 10 voor meer informatie over het verschil tussen BBT-GMPN's en benchmarks.)

De wijze waarop de met de BBT geassocieerde milieuprestatieniveaus (BBT-GMPN's) moeten worden gebruikt bij het vaststellen van vergunningsvoorwaarden, is vastgelegd in artikel 15, lid 4, van de herziene IED. Voor normale bedrijfsomstandigheden zoals vastgelegd in de BBT-conclusies moeten de bevoegde autoriteiten het volgende vaststellen (onverminderd artikel 9, lid 2):

- **bindende bereiken voor milieuprestaties die gedurende een of meer perioden niet mogen worden overschreden;**
- **grenswaarden voor milieuprestaties met betrekking tot water**, rekening houdend met mogelijke effecten op andere milieucompartimenten, die gedurende een of meer perioden **niet mogen worden overschreden** en die niet minder streng zijn dan de bindende bandbreedtes;
- **indicatieve milieuprestatieniveaus met betrekking tot afval en andere hulpbronnen dan water**, die niet minder streng zijn dan de bindende bandbreedtes.

Bij het vaststellen van **vergunningsvoorwaarden voor water** zou de bevoegde instantie derhalve de bindende bandbreedte van de BBT-GMPN moeten gebruiken als uitgangspunt voor het vaststellen van een bindende grenswaarde voor milieuprestaties in de vergunning (voor normale bedrijfsomstandigheden) binnen die bindende bandbreedte.

Bij het vaststellen van **vergunningsvoorwaarden voor afval en andere grondstoffen dan water**, zou de bevoegde autoriteit de bindende bandbreedte van de BBT-GMPN moeten gebruiken als uitgangspunt voor het vaststellen van een bindende bandbreedte in de vergunning en een indicatief prestatieniveau binnen deze bandbreedte (voor normale bedrijfsomstandigheden).

De bevoegde autoriteiten mogen in de vergunning bindende bandbreedtes (voor water, afval en andere hulpbronnen dan water), grenswaarden (voor water) en/of indicatieve milieuprestatieniveaus (voor afval en andere hulpbronnen dan water) vaststellen die strenger zijn dan de BBT-GMPN-bandbreedtes die in de BBT-conclusies zijn vastgelegd. Dit is vastgelegd in artikel 14, lid 4, van de IED op grond waarvan de bevoegde autoriteit, onverminderd artikel 18, strengere vergunningsvoorwaarden kan vaststellen dan die welke haalbaar zijn door gebruik te maken van de beste beschikbare technieken als beschreven in de BBT-conclusies.

Illustratief voorbeeld 1 — BBT-conclusies inzake waterverbruik:

	Eenheid	Voorbeeld 1a	Voorbeeld 1b	Voorbeeld 1c	Voorbeeld 1d
BBT-GMPN	m ³ /t	10-32			
Vergunning — bindende milieuprestatiegrenswaarde	(jaarlijks gemiddelde)	32	25	10	7*

De bevoegde autoriteiten zijn verantwoordelijk voor het vaststellen van de grenswaarde in de vergunningen, waarbij elk geval afzonderlijk wordt beoordeeld.

Illustratief voorbeeld 2 — BBT-conclusies inzake de hoeveelheid van de locatie verwijderd afval:

	Eenheid	Voorbeeld 2a	Voorbeeld 2b	Voorbeeld 2c	Voorbeeld 2d
BBT-GMPN	kg/eenheid	3-9			
Vergunning — bindende bandbreedte		3-9	5-9	3-6	2*-6
Vergunning — indicatief milieuprestatieniveau		5	5	4	3

De bevoegde autoriteiten zijn verantwoordelijk voor het vaststellen van de bindende bandbreedte en het indicatieve milieuprestatieniveau in de vergunningen, waarbij elk geval afzonderlijk wordt beoordeeld.

* Illustratief voorbeeld van een geval waarin de bevoegde autoriteit in de vergunning een strengere bindende grenswaarde (voorbeeld 1) of een strengere bindende bandbreedte (voorbeeld 2) vaststelt dan de BBT-GMPN.

Q10. Wat is concreet het verschil tussen benchmarks en BBT-GMPN's?

Zie de toelichting in Q9.

Een benchmark en een BBT-GMPN kunnen betrekking hebben op dezelfde gemeten parameter (bijvoorbeeld het verbruik van een bepaalde grondstof), maar ze verschillen op twee punten: hoe ze worden vastgesteld en wat de juridische gevolgen ervan zijn.

Vaststelling

In overweging 27 staat het volgende:

- indien de gegevens die bij de informatie-uitwisseling voor de vaststelling van de BBT beschikbaar worden gesteld, voldoende robuust zijn voor afzonderlijke processen met soortgelijke kenmerken (zoals energiedragers, grondstoffen, productie-eenheden en eindproducten) en een hoge mate van homogeniteit in de hele EU, zouden de BBT-conclusies BBT-GMPN's moeten bevatten;
- indien de gegevens voor afzonderlijke processen onvoldoende robuust zijn en de milieuprestaties sterk variëren afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de processen, zouden de BBT-conclusies benchmarks moeten bevatten.

Juridische gevolgen

Een BBT-GMPN moet in de vergunning worden vermeld, maar een benchmark moet in het MBS worden opgenomen, niet in de vergunning (zie Q9).

- Exploitanten moeten bij het vaststellen van doelstellingen en prestatie-indicatoren in het MBS rekening houden met benchmarks. Dit houdt in dat exploitanten hiermee rekening moeten houden, maar dat zij in gerechtvaardigde gevallen hiervan mogen afwijken.
- Aan de hand van doelstellingen en prestatie-indicatoren kunnen de prestaties van de installatie worden beoordeeld en in de loop van de tijd worden gevolgd.
- Als een installatie een doelstelling of prestatie-indicator overschrijdt, betekent dit niet dat de installatie niet aan de IED voldoet, maar wel dat de exploitant de overschrijding moet beoordelen en moet nagaan of er corrigerende maatregelen nodig zijn om de doelstelling of prestatie-indicator te halen.

- Evenzo geldt dat, indien een installatie een indicatief milieuprestatieniveau in de vergunning (zie Q9) met betrekking tot afval en andere hulpbronnen dan water overschrijdt, dit niet betekent dat de installatie niet voldoet aan de IED.
- Als een installatie echter de in de vergunning vastgestelde bindende bandbreedtes of grenswaarden voor prestaties met betrekking tot water overschrijdt, betekent dat wel dat niet wordt voldaan aan de IED.

Q11. Wanneer in de BBT-conclusies geen BBT-GMPN's zijn vastgesteld, moeten de bevoegde autoriteiten dan in vergunningen bindende bandbreedtes voor milieuprestaties, grenswaarden voor milieuprestatie met betrekking tot water en indicatieve milieuprestatieniveaus met betrekking tot afval en andere hulpbronnen dan water vaststellen?

Indien in de BBT-conclusies geen BBT-GMPN's zijn vastgesteld, hoeven de bevoegde autoriteiten artikel 15, lid 4, niet toe te passen, omdat er dan geen BBT-GMPN's zijn die zij als basis voor milieuprestatieniveaus of grenswaarden kunnen gebruiken.

De lidstaten moeten echter nog steeds maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat bij de exploitatie van de installaties doelmatig gebruik wordt gemaakt van materiële hulpbronnen en water, onder meer door hergebruik (artikel 11, punt f bis)).

Zij kunnen dit doen door in de vergunning bindende bandbreedtes, grenswaarden of indicatieve milieuprestatieniveaus vast te stellen.

Q12. Moeten BBT-conclusies BBT-GMPN's bevatten?

In overweging 27 is opgenomen dat in gevallen waarin de gegevens die bij de informatie-uitwisseling ter ondersteuning van de vaststelling van de BBT beschikbaar worden gesteld, voldoende robuust zijn voor afzonderlijke processen met soortgelijke kenmerken (zoals energiedragers, grondstoffen, productie-eenheden en eindproducten) en een hoge mate van homogeniteit in de hele EU, de BBT-conclusies i) bindende milieuprestatieniveaus in verband met BBT's en ii) indicatieve met technieken in opkomst geassocieerde milieuprestatieniveaus zouden moeten omvatten.

Als niet aan deze voorwaarden wordt voldaan, bijvoorbeeld omdat de milieuprestaties sterk afhankelijk zijn van de specifieke omstandigheden van de processen, kunnen de BBT-conclusies geen BBT-GMPN's bevatten. In dat geval moeten de BBT-conclusies benchmarks bevatten (d.w.z. een indicatieve bandbreedte van milieuprestatieniveaus die verband houden met BBT, zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 13 ter).

Q13. Zou het voldoende zijn om uitsluitend grenswaarden voor milieuprestaties met betrekking tot water als vergunningsvoorwaarde vast te stellen, aangezien in artikel 14, lid 1, punt a bis), wordt voorgeschreven dat vergunningen grenswaarden voor milieuprestaties moeten bevatten "overeenkomstig artikel 15, lid 4", en in artikel 15, lid 4, alleen wordt verwezen naar grenswaarden voor milieuprestaties met betrekking tot water (en naar bindende bandbreedtes en indicatieve waarden met betrekking tot afval en andere hulpbronnen dan water)?

Nee, het is niet voldoende om alleen grenswaarden voor milieuprestaties met betrekking tot water als vergunningsvoorwaarde vast te stellen.

In artikel 14, lid 1, punt a bis), is bepaald dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de vergunning ten minste bepaalde maatregelen bevat, waaronder "grenswaarden voor milieuprestaties overeenkomstig artikel 15, lid 4". Naast de grenswaarden voor milieuprestaties met betrekking tot water is in artikel 15, lid 4, echter bepaald dat de bevoegde autoriteit, voor normale bedrijfsomstandigheden, bindende bandbreedtes voor milieuprestaties en indicatieve milieuprestatieniveaus moet vaststellen met betrekking tot afval en andere hulpbronnen dan water, die gedurende één of meer perioden niet mogen worden overschreden, zoals vastgelegd in de BBT-conclusies.

Zie Q11 indien in de BBT-conclusies geen BBT-GMPN's met betrekking tot water zijn vastgelegd.

4. MILIEUBEHEERSYSTEEM (MBS)

Q14. Moet het MBS in de vergunning worden vermeld?

Nee.

Overeenkomstig artikel 14, lid 1, punt b bis), van de herziene IED moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de vergunningen voorschriften bevatten tot vaststelling van de kenmerken van een MBS, dat wil zeggen de kernelementen die een MBS moet bevatten. Deze bepaling houdt echter niet in dat het MBS als zodanig deel moet uitmaken van de vergunning, noch dat het MBS moet zijn opgesteld voordat de vergunning kan worden verleend.

Q15. Is het nieuwe voorschrift inzake het MBS (artikel 14 bis) een aanleiding om reeds verleende vergunningen aan te passen?

Nee.

Overeenkomstig artikel 14 bis van de herziene IED moeten de lidstaten verlangen dat voor installaties die binnen het toepassingsgebied van hoofdstuk II van de IED vallen, een MBS wordt opgezet en uitgevoerd.

Overeenkomstig artikel 14, lid 1, punt b bis), van die richtlijn moeten vergunningen voorschriften bevatten waarin de kenmerken van het MBS worden vastgelegd, met inbegrip van de elementen die in de BBT-conclusies worden genoemd.

Artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 (overgangsbepalingen) heeft betrekking op:

1. installaties die de in bijlage I bedoelde activiteiten verrichten die onder het toepassingsgebied van de IED vallen vóór 4 augustus 2024 en die in bedrijf zijn en een vergunning hebben vóór 1 juli 2026;
2. installaties waarvoor de exploitanten vóór 1 juli 2026 een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend, mits die installaties uiterlijk op 1 juli 2027 in bedrijf worden gesteld.

Volgens deze bepaling moeten de lidstaten ervoor zorgen dat een vergunning voorschriften bevat waarin de kenmerken van het MBS worden vastgelegd, wanneer de vergunning wordt verleend of geactualiseerd overeenkomstig artikel 20, lid 2, of artikel 21, lid 5, of wanneer deze wordt geactualiseerd binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie, of uiterlijk op 1 september 2036, naargelang welke datum eerder valt.

Dit houdt in dat de bevoegde autoriteiten ervoor moeten zorgen dat vergunningen in het kader van de IED die onder het toepassingsgebied van artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 vallen, voorschriften bevatten waarin de kenmerken van het MBS worden vastgelegd, met inbegrip van de elementen die in de BBT-conclusies worden genoemd, wanneer de eerste van de onderstaande gebeurtenissen zich voordoet:

- i) er wordt een nieuwe vergunning verleend op grond van artikel 20, lid 2, of artikel 21, lid 5;
- ii) een bestaande vergunning wordt geactualiseerd overeenkomstig artikel 20, lid 2, of artikel 21, lid 5;
- iii) een bestaande vergunning wordt geactualiseerd binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies in verband met de hoofdactiviteit van een installatie, die na 1 juli 2026 zijn bekendgemaakt
- iv) uiterlijk op 1 september 2036.

De verplichting voor de bevoegde autoriteit om in de vergunning passende voorschriften op te nemen waarin de kenmerken van een MBS worden vastgelegd (artikel 14, lid 1, punt b bis), van de IED), moet worden onderscheiden van de verplichting om een MBS op te zetten en uit te voeren (artikel 14 bis van de IED).

Q16. Moet het MBS een EMAS- of een ISO 14001-systeem zijn?

Nee.

Er kan echter rechtstreeks worden verwezen naar milieubeheersystemen die zijn ontwikkeld in het kader van EMAS of ISO 14001.

Q17. Wat moeten de BBT-conclusies bevatten met betrekking tot het MBS?

In artikel 14 bis van de IED is bepaald dat het MBS moet voldoen aan de relevante BBT-conclusies die bepalen welke aspecten in het MBS aan bod moeten komen.

De BBT-conclusies moeten daarom de aspecten bevatten die in het MBS voor de desbetreffende installaties aan bod moeten komen. Hoewel de in artikel 14 bis genoemde elementen van toepassing zijn op alle installaties die onder hoofdstuk II van de IED vallen (bepalingen voor de in bijlage I bij de IED genoemde activiteiten), kan het inderdaad nodig zijn dat in het MBS voor een specifieke sector rekening wordt gehouden met sectorspecifieke elementen, zoals benchmarks.

5. INDIRECTE LOZINGEN IN WATER

Q18. Moeten er in vergunningen emissiegrenswaarden worden vastgesteld voor indirecte emissies naar water? En zo ja, op welke manier?

Ja, de bevoegde autoriteiten moeten in vergunningen emissiegrenswaarden vaststellen voor indirecte emissies naar water, op het punt waar de emissies de installatie verlaten, ongeacht of de toepasselijke BBT-conclusies al dan niet BBT-GEN's voor indirecte emissies bevatten.

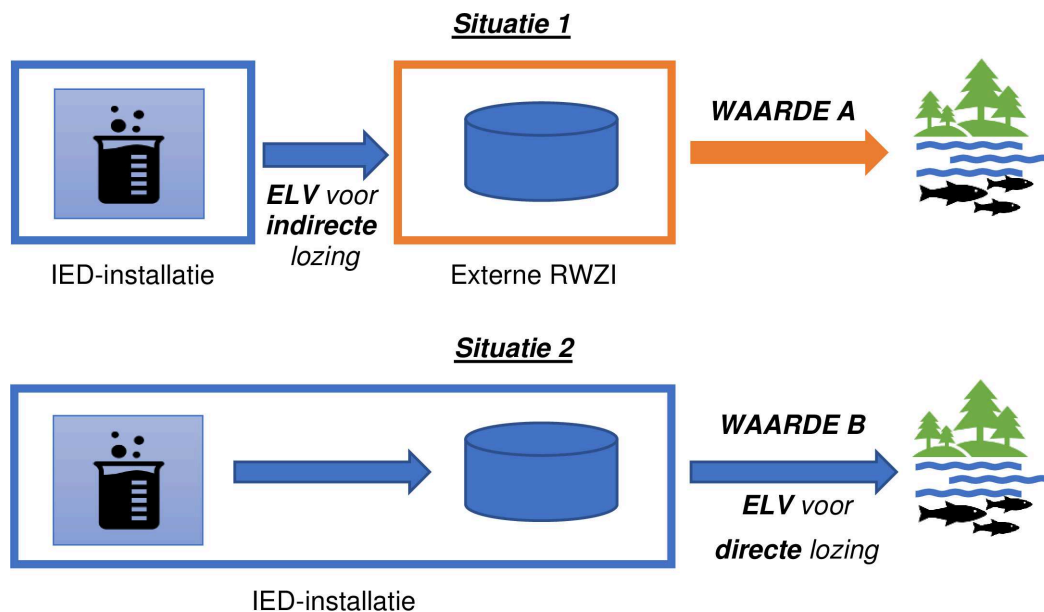
Wat betreft indirecte lozingen van verontreinigende stoffen in water is in artikel 15, lid 1, van de herziene IED bepaald dat bij het vaststellen van de emissiegrenswaarden van de betrokken installatie rekening mag worden gehouden met het effect van een buiten de installatie gelegen afvalwaterzuiveringsinstallatie, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- het meewegen van het effect van de afvalwaterzuiveringsinstallatie mag niet leiden tot hogere niveaus van milieuverontreiniging;
- er moet een gelijkwaardig niveau van bescherming van het milieu als geheel worden gewaarborgd;
- de exploitant zorgt er in overleg met de exploitant van de afvalwaterzuiveringsinstallatie voor dat de indirecte lozingen de naleving van de bepalingen van de vergunning van de afvalwaterzuiveringsinstallatie uit hoofde van deze richtlijn of de specifieke vergunning uit hoofde van Richtlijn 91/271/EEG niet in gevaar brengen;
- de exploitant moet er bovendien voor zorgen dat aan alle onderstaande eisen wordt voldaan:
  - a) de vrijgekomen verontreinigende stoffen hinderen niet de werking van de afvalwaterzuiveringsinstallatie of de capaciteit met betrekking tot de recuperatie van hulpbronnen uit de stroom van de afvalwaterzuivering;
  - b) de vrijgekomen verontreinigende stoffen zijn niet schadelijk voor de gezondheid van het personeel dat werkzaam is in opvangsystemen en afvalwaterzuiveringsinstallaties;
  - c) de afvalwaterzuiveringsinstallatie is ontworpen en uitgerust om de vrijgekomen verontreinigende stoffen te verminderen;
  - d) de totale belasting van de betrokken verontreinigende stoffen die uiteindelijk in het water terechtkomen, wordt niet groter dan wanneer de emissies van de betrokken installatie zouden blijven voldoen aan de emissiegrenswaarden die overeenkomstig de derde alinea van artikel 15, van de IED voor directe lozingen zijn vastgesteld, onverminderd strengere maatregelen die op grond van artikel 18 van de IED vereist zijn.

Zoals hierboven in punt d) is vermeld, moeten de emissiegrenswaarden voor indirecte lozingen met name waarborgen dat de totale belasting van de betrokken verontreinigende stoffen die uiteindelijk in het water terechtkomen (na behandeling in de buiten de installatie gelegen afvalwaterzuiveringsinstallatie) kleiner is dan of gelijk is aan de belasting die rechtstreeks in water zou worden geloosd indien de installatie over een eigen afvalwaterzuiveringsinstallatie zou beschikken die voldoet aan de BBT-GEN's voor directe lozingen.

Daarom moeten voor elke betrokken verontreinigende stof twee emissiebelastingen met elkaar worden vergeleken:

1. vervuilingswaarde A (uitgedrukt in massa per tijdseenheid) die de buiten de installatie gelegen afvalwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) verlaat: de emissiegrenswaarde voor indirecte lozing vanuit de IED-installatie mag hoger worden vastgesteld dan de BBT-GEN-bandbreedte voor directe lozing. Hierbij wordt rekening gehouden met de cumulatieve vervuilingswaarde uit verschillende bronnen en met de prestaties van de buiten de installatie gelegen RWZI.
2. vervuilingswaarde B (uitgedrukt in massa per tijdseenheid) is de vervuilingswaarde die zou worden gegenereerd door de installatie die onder het toepassingsgebied van de IED valt, indien deze over een eigen RWZI zou beschikken: de emissiegrenswaarde voor directe lozingen (in concentratie) wordt vastgesteld binnen de bandbreedte van de BBT-GEN voor directe lozingen, waarbij ook rekening wordt gehouden met de bepalingen in artikel 15, lid 3.

Waarde A moet voor elke betrokken verontreinigende stof kleiner zijn dan of gelijk zijn aan waarde B.

Indien meerdere waterige effluënten met elkaar worden gemengd voordat ze in het milieu worden geloosd, moet, alvorens de emissiegrenswaarde voor indirecte lozing af te leiden uit de BBT-GEN-bandbreedte voor directe lozingen in een krachtens Richtlijn 2010/75/EU verleende vergunning, rekening worden gehouden met het effect van eventuele verdunning.

Er moet bijzondere aandacht worden besteed aan indirecte lozingen van verontreinigende stoffen, waarvoor specifieke zuiveringstechnieken nodig zijn die niet noodzakelijkerwijs door een stedelijke RWZI worden toegepast.

6. INNOVATIE

Q19. **Hebben de activiteiten van het EU-innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies (Incite) ook betrekking op de veehouderijsector?**

Ja, zoals vermeld in overweging 40 van Richtlijn (EU) 2024/1785 dient, zonder dat het gebruik van een bepaalde techniek of een specifieke technologie wordt voorgeschreven, bv. een specifiek centrum ter ondersteuning van innovatie te worden opgericht voor het verzamelen en analyseren van informatie over technieken in opkomst die relevant zijn voor activiteiten die binnen het toepassingsgebied van die richtlijn vallen, met inbegrip van de pluimvee- en varkenshouderij, en voor het karakteriseren van hun ontwikkelingsniveau van onderzoek tot toepassing door gebruik te maken van het niveau van technologische paraatheid (technology readiness level — TRL) en het beoordelen van het niveau van de milieuprestaties van deze technieken, rekening houdend met potentiële beperkingen in verband met de beschikbaarheid van gegevens en de robuustheid ervan.

Q20. **Hoe verhoudt de rol van Incite zich tot de flexibiliteit om technieken in opkomst te testen, zoals vastgelegd in artikel 27 ter van de IED?**

Hoewel er geen expliciet verband bestaat tussen artikel 27 bis (Incite) en artikel 27 ter (testen van technieken in opkomst) van de IED, wordt verwacht dat informatie over de technieken in opkomst die overeenkomstig artikel 27 ter zijn getest, door de exploitanten, de technologieleverancier of de lidstaat aan Incite wordt doorgegeven, met inbegrip van de testresultaten (indien de test bevredigend is).

Q21. **Wat is het verband tussen artikel 27 inzake technieken in opkomst en artikel 72, lid 1, van de IED inzake verslaglegging door de lidstaten?**

Artikel 72, lid 1, heeft betrekking op de verslaglegging door de lidstaten over onder meer de vorderingen die zijn gemaakt met betrekking tot de ontwikkeling en toepassing van technieken in opkomst overeenkomstig artikel 27.

Overeenkomstig artikel 72, lid 2, zal de Commissie Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1135 van de Commissie van 10 augustus 2018 tot vaststelling van het type, het format en de frequentie van de door de lidstaten voor verslagleggingsdoeleinden te verstrekken informatie herzien en daarin informatie over de toepassing van artikel 27 opnemen.

Q22. Wordt in artikel 27 ter van de IED voorgeschreven dat technieken in opkomst in de BBT-conclusies moeten worden opgenomen om in aanmerking te komen voor flexibiliteit?

Nee. In artikel 27 ter wordt niet verwezen naar de BBT-conclusies.

Deze flexibiliteit kan worden verleend voor het testen van elke techniek die voldoet aan de definitie van “techniek in opkomst” zoals vastgelegd in artikel 3, punt 14, van de IED, en die als volgt luidt: “een nieuwe techniek voor een industriële activiteit die, als zij commercieel wordt ontwikkeld, hetzij een hoger algemeen beschermingsniveau voor de menselijke gezondheid en het milieu hetzij ten minste hetzelfde beschermingsniveau voor de menselijke gezondheid en het milieu en grotere kostenbesparingen kan opleveren dan de bestaande beste beschikbare technieken”.

Q23. Wat is het verschil tussen de flexibiliteitsmogelijkheden die worden geboden door artikel 27 ter en artikel 27 quater van de IED?

Artikel 27 ter heeft tot doel het testen van technieken in opkomst te stimuleren door een periode (van ten hoogste dertig maanden) toe te staan waarin de emissiegrenswaarden en de grenswaarden voor milieuprestaties (of bindende bandbreedtes) die op de installatie van toepassing zijn, hoger mogen zijn dan de niveaus die in de BBT-conclusies zijn vastgesteld. Deze periode maakt het mogelijk om vast te stellen of de geteste techniek op een kosteneffectieve manier de verwachte milieuprestaties kan leveren. Zodra deze termijn is verstreken, moet worden voldaan aan de emissieniveaus of milieuprestatieniveaus die in de BBT-conclusies zijn vastgesteld. **Van deze flexibiliteit kan op elk moment gebruik worden gemaakt en deze is niet gekoppeld aan de actualisering van de vergunning na de bekendmaking van de BBT-conclusies.**

Artikel 27 quater heeft tot doel de toepassing van technieken in opkomst te stimuleren die in de BBT-conclusies worden genoemd. **Deze flexibiliteit kan alleen worden toegepast wanneer met technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus (zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 48) of met technieken in opkomst geassocieerde indicatieve milieuprestatiewaarden (zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 49) in de BBT-conclusies zijn opgenomen.** Deze flexibiliteit op grond van artikel 27 quater vormt een afwijking van artikel 21, lid 3, namelijk de toetsing, actualisering en naleving van de vergunningsvoorwaarden binnen vier jaar na de bekendmaking van de BBT-conclusies. Als een exploitant besluit gebruik te maken van deze flexibiliteit en een techniek in opkomst toe te passen die in de BBT-conclusies wordt genoemd, kan de installatie **profiteren van extra tijd** om aan de geactualiseerde vergunningsvoorwaarden te voldoen (**tot twee jaar extra, dus zes jaar in totaal**). De emissiegrenswaarden mogen aan het einde van deze periode niet hoger zijn dan de emissieniveaus die gelden voor de techniek in opkomst zoals vastgelegd in de BBT-conclusies.

Artikel 27 quater biedt de bevoegde autoriteit tevens de mogelijkheid om in vergunningen met technieken in opkomst geassocieerde indicatieve prestatiewaarden vast te stellen in plaats van met BBT geassocieerde bindende milieuprestatiebandbreedtes en/of prestatiegrenswaarden.

Er is dus sprake van een verschil in doelstellingen (artikel 27 ter biedt flexibiliteit bij het testen en artikel 27 quater biedt flexibiliteit bij het toepassen van technieken in opkomst zoals vastgesteld in de BBT-conclusies) en een verschil in kaders (artikel 27 ter houdt geen verband met de bekendmaking van BBT-conclusies, terwijl artikel 27 quater afhankelijk is van de vermelding van een bepaalde techniek in opkomst in de BBT-conclusies).

De logische levensduur van een bepaalde techniek in opkomst zou inhouden dat deze techniek:

1. wordt getest, eventueel gebruikmakend van de flexibiliteit van artikel 27 ter;
2. wordt gemeld aan EU-Incite (zie Q20);
3. wordt opgenomen in de BBT-conclusies, met bijbehorende emissieniveaus, na analyse door de technische werkgroep⁽¹⁾;
4. wordt toegepast, eventueel gebruikmakend van de flexibiliteit van artikel 27 quater.

Technieken in opkomst die zijn getest en effectief blijken te zijn, kunnen echter worden toegepast, zelfs als ze niet in de BBT-conclusies zijn opgenomen, mits ze de naleving van de in de BBT-conclusies vastgestelde BBT-GEN's niet in gevaar brengen.

⁽¹⁾ Technische werkgroep die belast is met het herzien of opstellen van het referentiedocument voor de beste beschikbare technieken (BREF).

Q24. Is artikel 15, lid 3, van de IED van toepassing op het vaststellen van emissiegrenswaarden op basis van met technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus?

Artikel 15, lid 3, heeft uitsluitend betrekking op met BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's), en niet op met technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus als bedoeld in artikel 27 quater van de IED; dit zijn twee verschillende begrippen.

Artikel 15, lid 3, vereist dat de bevoegde autoriteit de strengst mogelijke emissiegrenswaarden vaststelt die door toepassing van de BBT's in de installatie kunnen worden bereikt, rekening houdend met de volledige bandbreedte van de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus (BBT-GEN's). Een dergelijke verplichting geldt niet voor de bevoegde autoriteit bij het vaststellen van emissiegrenswaarden die van toepassing zijn op technieken in opkomst en die zijn gebaseerd op met technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus. De bevoegde autoriteit kan besluiten deze waarden vast te stellen op elk niveau binnen de bandbreedtes van met technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus, met inbegrip van het strengste uiterste van de bandbreedtes van met technieken in opkomst geassocieerde emissieniveaus, zoals vastgelegd in de BBT-conclusies.

Q25. Heeft de mogelijkheid om de termijn waarbinnen een installatie aan de geactualiseerde vergunningsvoorwaarden moet voldoen tot maximaal acht jaar te verlengen (een flexibiliteitsbepaling uit artikel 27 sexies van de IED om ingrijpende industriële transformaties mogelijk te maken) uitsluitend betrekking op de toepassing van specifieke BBT's die verband houden met aspecten van ingrijpende industriële transformatie? Of geldt dit voor de volledige BBT-conclusies?

De extra tijd voor de uitvoering van een ingrijpende industriële transformatie heeft betrekking op de naleving van de geactualiseerde vergunningsvoorwaarden als bedoeld in artikel 21, lid 3, dat wil zeggen na de bekendmaking van de BBT-conclusies in verband met de hoofdactiviteit van de installatie, en niet op specifieke voorwaarden die in de vergunning zijn opgenomen.

Houd er rekening mee dat het aan de bevoegde autoriteit is om deze extra tijd toe te kennen en te bepalen welke voorwaarden op welk moment van toepassing zijn op de installatie. De bevoegde autoriteit zou kunnen besluiten dat bepaalde onderdelen van de desbetreffende BBT-conclusies al vóór het einde van de toegekende verlengingstermijn van toepassing zijn.

Q26. Moeten in de BBT-conclusies ingrijpende industriële transformaties worden opgenomen om de flexibiliteit van artikel 27 sexies te kunnen toepassen?

Nee.

In artikel 3, punt 9 bis, van de IED is de volgende definitie opgenomen van ingrijpende industriële transformatie: "de toepassing door industriële exploitanten van technieken in opkomst of de beste beschikbare technieken die een ingrijpende wijziging in het ontwerp of de technologie van een installatie of een deel daarvan met zich meebrengt of de vervanging van een bestaande installatie door een nieuwe installatie, die een substantiële vermindering van broeikasgasemissies mogelijk maakt die strookt met de doelstelling van klimaatneutraliteit en bijkomende voordelen voor het milieu optimaliseert, ten minste tot het niveau dat kan worden bereikt met de in de toepasselijke BBT-conclusies vastgestelde technieken, rekening houdend met de effecten op andere milieucompartimenten".

In overweging 30 van Richtlijn (EU) 2024/1785 staat dat in de BBT-conclusies moet worden aangegeven welke technieken in opkomst en welke beste beschikbare technieken industriële exploitanten kunnen toepassen om installaties te transformeren zodat ze stroken met de EU-doelstelling van een duurzame, schone, circulaire en klimaatneutrale economie.

De bevoegde autoriteiten moeten industriële exploitanten voldoende tijd kunnen geven om een ingrijpende industriële transformatie waarvoor aanzienlijke investeringen noodzakelijk zijn door te voeren door middel van BBT's of technieken in opkomst die een ingrijpende wijziging in het ontwerp of technologie, of de vervanging van een bestaande installatie met zich brengen, zoals beschreven in de BBT-conclusies en vastgesteld in een transformatieplan.

De BBT-conclusies moeten daarom informatie bevatten over BBT of technieken in opkomst die een ingrijpende industriële transformatie mogelijk maken. Dit betekent echter niet dat de flexibiliteit van artikel 27 sexies alleen in dergelijke gevallen kan worden toegepast.

Indien een exploitant verzoekt om flexibiliteit om een techniek toe te passen die niet in de BBT-conclusies wordt beschreven, is de bevoegde autoriteit verantwoordelijk voor het controleren of de techniek voldoet aan de definitie zoals vastgelegd in artikel 3, punt 9 bis, van de IED. Dat betekent dat het een techniek moet zijn die:

- een techniek in opkomst of de beste beschikbare techniek is;
- een ingrijpende wijziging in het ontwerp of de technologie van een installatie of een deel daarvan met zich meebrengt of de vervanging van een bestaande installatie door een nieuwe installatie;
- een substantiële vermindering van broeikasgasemissies mogelijk maakt die strookt met de doelstelling van klimaatneutraliteit en bijkomende voordelen voor het milieu optimaliseert, ten minste tot het niveau dat kan worden bereikt met de in de toepasselijke BBT-conclusies vastgestelde technieken, rekening houdend met de effecten op andere milieucompartimenten.

Q27. Kan de bevoegde autoriteit, in het geval van een ingrijpende industriële transformatie zoals bedoeld in artikel 27 sexies, te allen tijde de termijn verlengen gedurende welke de installatie niet hoeft te voldoen aan de geactualiseerde vergunningsvoorwaarden?

Nee.

Artikel 27 sexies biedt exploitanten meer tijd om te voldoen aan de geactualiseerde vergunningsvoorwaarden als bedoeld in artikel 21, lid 3.

In artikel 21, lid 3, is bepaald dat de bevoegde autoriteit er binnen vier jaar na de bekendmaking van de BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit van de installatie erop moet toezien dat:

- a) alle vergunningsvoorwaarden voor de betrokken installatie worden getoetst (en, indien noodzakelijk, geactualiseerd);
- b) de installatie aan die vergunningsvoorwaarden voldoet.

Artikel 27 sexies heeft derhalve betrekking op de periode van vier jaar na de bekendmaking van de BBT-conclusies betreffende de hoofdactiviteit van de installatie, die onder de in artikel 27 sexies genoemde voorwaarden kan worden verlengd tot maximaal acht jaar.

Dit betekent dat de afwijking na afloop van deze periode van acht jaar niet langer kan worden toegepast.

Q28. Zijn de lidstaten verplicht om de “bevindingen” van Incite uit te voeren (artikelen 27 en 27 bis van de IED)?

Nee.

Artikel 27 betreffende technieken in opkomst was al opgenomen in de IED-versie van 2010. Dit artikel is aangepast in de herziene IED en verwijst nu specifiek naar i) technieken die zijn aangewezen in de BBT-conclusies, ii) BREF's en iii) de bevindingen van Incite.

De lidstaten worden in het artikel opgeroepen om “waar passend, de ontwikkeling en toepassing van technieken in opkomst [te stimuleren], in het bijzonder wanneer die technieken zijn aangewezen in de BBT-conclusies, de BBT-referentiedocumenten of de bevindingen van het in artikel 27 bis bedoelde innovatiecentrum voor industriële transformatie en emissies”.

Het doel van het herziene artikel 27 is dan ook om de aandacht te vestigen op de innovatieve technieken die door Incite zijn geïdentificeerd of die zijn opgenomen in de BBT-conclusies of in de BREF's.

Het is aan elke lidstaat om de ontwikkeling en toepassing van technieken in opkomst te stimuleren, zoals ook al het geval was in het kader van de IED-versie van 2010. Zij kunnen dit doen met behulp van financiële instrumenten, communicatiemiddelen enz.

Q29. Wat is het verschil tussen de begrippen “technieken in opkomst”, “transformatieve technieken” en “innoverende technieken”, zoals die worden gebruikt in artikel 27 bis betreffende Incite?

Op grond van artikel 27 bis moet Incite informatie over innoverende technieken, met inbegrip van technieken in opkomst en transformatieve technieken, verzamelen en analyseren.

Een wettelijke definitie van een “techniek in opkomst” is opgenomen in artikel 3, punt 14, van de herziene IED en luidt als volgt: “een nieuwe techniek voor een industriële activiteit die, als zij commercieel wordt ontwikkeld, hetzij een hoger algemeen beschermingsniveau voor de menselijke gezondheid en het milieu hetzij ten minste hetzelfde beschermingsniveau voor de menselijke gezondheid en het milieu en grotere kostenbesparingen kan opleveren dan de bestaande beste beschikbare technieken”. Dit betekent dat technieken in opkomst technieken zijn die nog niet commercieel zijn ontwikkeld.

Er is geen definitie van een “transformatieve techniek” opgenomen in de herziene IED, maar transformatieve technieken kunnen in verband worden gebracht met de definitie van een “ingrijpende industriële transformatie” zoals opgenomen in artikel 3, punt 9 bis, van de herziene IED, namelijk “de toepassing [...] van technieken in opkomst of de beste beschikbare technieken die een ingrijpende wijziging in het ontwerp of de technologie [...] met zich meebrengt [...], die een substantiële vermindering van broeikasgasemissies mogelijk maakt (...)”.

In de herziene IED wordt ook geen definitie gegeven van een “innoverende techniek”. De term “innoverende technieken” wordt in de context van Incite gebruikt omdat deze breder is dan “technieken in opkomst”; met andere woorden: Incite kan technieken identificeren die al commercieel zijn ontwikkeld of nog niet, en die al dan niet transformatief zijn.

7. REGISTRATIE (VOOR INSTALLATIES DIE VALLEN ONDER HOOFDSTUK V “BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR INSTALLATIES WAARIN EN ACTIVITEITEN WAARBIJ ORGANISCHE OPLOSMIDDELEN WORDEN GEBRUIKT” OF HOOFDSTUK VI BIS “BIJZONDERE BEPALINGEN VOOR HET HOUDEN VAN PLUIMVEE EN VARKENS”)

Q30. Gezien de mogelijkheid waarin artikel 4, lid 1, van de IED voorziet om een registratiesysteem in te voeren voor uitsluitend onder hoofdstuk V of hoofdstuk VI bis vallende installaties, is het dan mogelijk om grotere installaties in een bepaalde sector aan een vergunningenstelsel te onderwerpen en kleinere installaties in dezelfde sector aan een registratiesysteem?

Ja.

Het gebruik van deze mogelijkheid om af te wijken van een volledig vergunningensysteem is facultatief; een lidstaat kan dus besluiten om ofwel a) deze afwijking niet om te zetten of er helemaal geen gebruik van te maken, ofwel b) deze op modulaire wijze om te zetten en toe te passen.

Voorbeelden van modulair gebruik:

- alle installaties die onder hoofdstuk V of hoofdstuk VI bis vallen, onderwerpen aan een registratiesysteem;
- bepaalde installaties (bijvoorbeeld grotere) onderwerpen aan een vergunningenstelsel, en andere (bijvoorbeeld kleinere) aan een registratiesysteem;
- specifieke voorwaarden vaststellen om te bepalen welke activiteiten die onder hoofdstuk V of hoofdstuk VI bis van de IED vallen, onder een vergunningenstelsel zouden vallen en welke activiteiten onder een registratiesysteem zouden vallen.

Q31. Als lidstaten ervoor kiezen om een registratiesysteem te hanteren, kunnen er in dat geval dan algemene bindende voorschriften worden opgesteld en toegepast?

Ja.

Overeenkomstig artikel 3, punt 8, van de IED zijn “algemene bindende voorschriften”: “emissiegrenswaarden of andere voorwaarden, op sectorieel of hoger niveau, die zijn goedgekeurd met het doel om rechtstreeks te worden gebruikt bij het vaststellen van vergunningsvoorwaarden”.

Wat meer specifiek hoofdstuk VI bis (Bijzondere bepalingen voor het houden van pluimvee en varkens) betreft, zoals opgemerkt in overweging 44 van Richtlijn (EU) 2024/1785, geldt dat gezien het grote aantal pluimvee- en varkenshouderijen dat onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU zou moeten vallen, en de relatieve eenvoud van de processen en emissies van deze installaties, het passend is om specifieke administratieve procedures voor de afgifte van vergunningen en voor de uitvoering van de desbetreffende activiteiten vast te stellen die zijn aangepast aan de sector. Dit heeft geen invloed op de voorschriften inzake voorlichting en inspraak van het publiek, monitoring en naleving. Hierdoor zou het mogelijk worden om landbouwbedrijven te registreren en op nationaal niveau algemene bindende voorschriften vast te stellen, in plaats van individuele vergunningen aan landbouwbedrijven te verlenen. De lidstaten zien erop toe dat de algemene bindende voorschriften en registratieprocedures een hoog niveau van bescherming van het milieu garanderen dat gelijkwaardig is aan het niveau dat door middel van individuele vergunningsvoorwaarden tot stand kan worden gebracht.

In artikel 3, punt 12 bis, van de IED worden “uitvoeringsregels” gedefinieerd als: “in vergunningen opgenomen voorschriften of algemene bindende voorschriften voor de in bijlage I bis bedoelde uitvoering van activiteiten, met daarin de emissiegrenswaarden, de grenswaarden voor milieuprestaties daarmee verbonden monitoringvoorschriften en, voor zover relevant, praktijken inzake verspreiding over land en inzake preventie en vermindering van verontreiniging, voedingsbeheer, voederbereiding, behuizing, mestbeheer (met inbegrip van inzameling, opslag, verwerking en verspreiding over land van mest) en opslag van dode dieren, die stroken met het gebruik van de beste beschikbare technieken”.

Overeenkomstig artikel 70 quater (Vergunningen en registratie) kunnen de lidstaten in de in artikel 6 (Algemene bindende voorschriften) bedoelde algemene bindende voorschriften eisen opnemen voor bepaalde categorieën installaties die binnen het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen.

Voor zover algemene bindende voorschriften dus een hoog niveau van milieubescherming zouden waarborgen dat gelijkwaardig is aan het niveau dat met individuele vergunningsvoorwaarden kan worden bereikt, kunnen algemene bindende voorschriften worden ontwikkeld en toegepast, zelfs als er een registratiesysteem wordt gehanteerd.

Q32. Wat is de samenhang tussen de registratie van installaties (artikelen 4 en 70 quater van de IED) en Richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (de “habitatrichtlijn”), Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake het behoud van de vogelstand (de “vogelrichtlijn”), en Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (de “richtlijn milieueffectbeoordeling” of “MEB-richtlijn”)?

De bepalingen van de MEB-richtlijn, de habitatrichtlijn en de vogelrichtlijn moeten worden nageleefd, los van de IED. Dat betekent dat de exploitatie van een veehouderij (zowel in het kader van een registratie- als van een vergunningsregeling) niet mag leiden tot een inbreuk op de bepalingen van deze richtlijnen.

In gevallen waarin de bevoegde autoriteiten in de zin van de IED kiezen voor een registratiesysteem, wat dan inhoudt dat de exploitant op grond van de registratie onmiddellijk toestemming krijgt om de veehouderij in bedrijf te nemen, zouden die autoriteiten ervoor moeten zorgen dat de bepalingen van andere relevante EU-wetgeving worden nageleefd voordat de daadwerkelijke registratie plaatsvindt.

Wanneer bevoegde autoriteiten in de zin van de IED kiezen voor een vergunningstelsel, kunnen zij ervoor kiezen om de krachtens de EU-wetgeving vereiste beoordelingen (bv. de milieueffectbeoordeling en/of de beoordeling die krachtens artikel 6, lid 3, van de habitatrichtlijn vereist is) in het vergunningstelsel van de IED te integreren.

De Commissie heeft richtsnoeren inzake het stroomlijnen van milieueffectbeoordelingen uitgevoerd uit hoofde van artikel 2, lid 3, van de milieueffectbeoordelingsrichtlijn vastgesteld.

8. PLUIMVEE- EN VARKENSHOUDERIJ

Q33. Mogen de lidstaten nog steeds een vergunningsprocedure toepassen op pluimvee- en varkenshouderijen die onder de IED-versie van 2010 vallen, maar die onder de in Richtlijn (EU) 2024/1785 vastgestelde drempelwaarden liggen?

Ja.

In artikel 70 quater, lid 1, derde alinea, is het volgende bepaald:

“De lidstaten mogen een vergunningsprocedure toepassen voor de intensieve pluimvee- en varkenshouderij met een capaciteit van:

- a) meer dan 40 000 plaatsen voor pluimvee;
- b) meer dan 2 000 plaatsen voor mestvarkens van meer dan 30 kg, of
- c) meer dan 750 plaatsen voor zeugen”.

Deze alinea is bedoeld om te verduidelijken dat de lidstaten kunnen besluiten om een vergunningsprocedure te blijven toepassen op veehouderijen die reeds onder de IED-versie van 2010 vallen.

Het staat de lidstaten vrij om ook voor installaties die pas meer recentelijk onder de herziene IED vallen, een vergunningsprocedure toe te passen.

Zie ook Q30.

Q34. Mogen de lidstaten “plaatsen” blijven gebruiken in plaats van grootvee-eenheden (“VSE”) om de drempelwaarden vast te stellen waarboven veehouderijen onder de IED vallen?

In artikel 70 quater, lid 1, derde alinea, van de IED wordt verwezen naar “plaatsen”, terwijl in bijlage I bis bij de IED wordt verwezen naar grootvee-eenheden (“VSE”).

In artikel 70 quater, lid 1, wordt verwezen naar “plaatsen” om duidelijk aan te geven welke installaties reeds onder de IED-versie van 2010 vielen.

De lidstaten moeten echter de op de VSE gebaseerde aanpak hanteren bij het vaststellen van het toepassingsgebied van hun nationale maatregelen ter omzetting van hoofdstuk VI bis (Bijzondere bepalingen voor het houden van pluimvee en varkens).

In theorie zouden “plaatsen” kunnen worden gebruikt om drempelwaarden vast te stellen voor bedrijven die slechts één diersoort houden (bijvoorbeeld vleeskuikens), aangezien er in dit specifieke geval volledige gelijkwaardigheid bestaat tussen “plaatsen” en VSE.

De term “plaatsen” kan echter niet worden gebruikt voor bedrijven waar meerdere soorten dieren worden gehouden (bv. fokzeugen en andere varkens), aangezien deze term geen samenvoeging toestaat met het oog op een vergelijking met de in bijlage I bis in VSE uitgedrukte algemene drempelwaarden.

Q35. Waarmee moeten de lidstaten rekening houden bij de beoordeling van een economische relatie of rechtsbetrekking in het kader van de samentellingsregels (artikel 70 ter)?

Uiterlijk op 5 augustus 2028 zal de Commissie, in overleg met de lidstaten en overeenkomstig artikel 70 ter, lid 2, van de IED, richtsnoeren publiceren inzake de criteria op basis waarvan verschillende installaties als één eenheid kunnen worden beschouwd, met inbegrip van aspecten van economische relaties of rechtsbetrekkingen.

Q36. Is de exploitant verantwoordelijk voor het op het land verspreiden van afval, dierlijke bijproducten of andere restproducten (artikel 70 quinquies) wanneer deze aan een derde worden overgedragen?

Het op het land verspreiden van afval, dierlijke bijproducten of andere restproducten valt onder de IED indien dit plaatsvindt binnen een installatie die onder het toepassingsgebied van de IED valt. Dit geldt ook als het verspreide materiaal niet afkomstig is van de installatie.

Voor het op het land verspreiden van afval buiten installaties die onder het toepassingsgebied van de IED vallen, kan andere EU-wetgeving van toepassing zijn.

Q37. Wat is het regelgevingskader voor landbouwbedrijven die onder de IED-versie van 2010 vallen (bijlage I, categorie 6.6 van de IED in de versie die op 3 augustus 2024 van kracht was), totdat er eenvormige voorwaarden voor de uitvoeringsregels in de veehouderijsector van toepassing worden?

Voor nieuwe en bestaande installaties die momenteel onder de IED-versie van 2010 vallen, blijven de voorschriften van de IED-versie van 2010 van toepassing totdat de herziene IED van kracht wordt, hetgeen zal geschieden overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Richtlijn (EU) 2024/1785.

Dit houdt in dat ten aanzien van installaties die de in bijlage I bis bij de IED bedoelde activiteiten verrichten, de lidstaten de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toepassen die overeenkomstig Richtlijn (EU) 2024/1785 zijn vastgesteld binnen:

- a) vier jaar na de inwerkingtreding van de in artikel 70 decies, lid 2, van de IED bedoelde uitvoeringshandeling, indien de installatie een capaciteit heeft van 600 VSE of meer;
- b) vijf jaar na de inwerkingtreding van de in artikel 70 decies, lid 2, van de IED bedoelde uitvoeringshandeling, indien de installatie een capaciteit heeft van 400 VSE of meer;
- c) zes jaar na de inwerkingtreding van de in artikel 70 decies, lid 2, van de IED bedoelde uitvoeringshandeling, voor alle andere installaties die onder bijlage I bis vallen.

Tot aan deze desbetreffende toepassingsdata moeten nieuwe en bestaande installaties die activiteiten verrichten als bedoeld in bijlage I bis bij de IED en die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU vallen, in de versie die op 3 augustus 2024 van kracht was, aan die versie van Richtlijn 2010/75/EU voldoen.

Q38. Kan de omzettingstermijn voor de veespecifieke bepalingen in hoofdstuk VI bis worden uitgesteld totdat de in artikel 3, lid 5, van Richtlijn (EU) 2024/1785 genoemde gebeurtenissen zich voordoen?

Nee. Wat betreft de omzetting van het algemene wettelijke kader voor de vergunningverlening of registratie van veehouderijen is artikel 4 van Richtlijn (EU) 2024/1785 van toepassing.

Q39. Wat wordt het regelgevingskader voor landbouwbedrijven die onder hoofdstuk VI bis vallen en die na de omzettingsdatum (1 juli 2026) maar vóór de toepassing van de eenvormige voorwaarden voor uitvoeringsregels in de veehouderijsector worden opgericht?

Veehouderijen die zijn opgericht tussen het einde van de omzettingstermijn op 1 juli 2026 en vóór de in artikel 3, lid 5, van Richtlijn (EU) 2024/1785 vastgestelde termijnen, zijn niet verplicht om vóór die termijnen de eenvormige voorwaarden voor uitvoeringsregels toe te passen.

Die termijnen zijn:

- a) vier jaar na de inwerkingtreding van de in artikel 70 decies, lid 2, van de IED bedoelde uitvoeringshandeling, indien de installatie een capaciteit heeft van 600 VSE of meer;
- b) vijf jaar na de inwerkingtreding van de in artikel 70 decies, lid 2, van de IED bedoelde uitvoeringshandeling, indien de installatie een capaciteit heeft van 400 VSE of meer;
- c) zes jaar na de inwerkingtreding van de in artikel 70 decies, lid 2, van de IED bedoelde uitvoeringshandeling, voor alle andere installaties die onder bijlage I bis vallen.

Indien de in die tussenliggende periode opgerichte veehouderijen onder het toepassingsgebied vallen van de versie van Richtlijn 2010/75/EU die op 3 augustus 2024 van kracht was, moeten zij aan die versie van de richtlijn voldoen totdat de desbetreffende termijnen van artikel 3, lid 5, van Richtlijn (EU) 2024/1785 zijn verstreken.

Q40. Zijn de bepalingen inzake het milieubeheersysteem, de situatierapporten en de milieukwaliteitsnormen (respectievelijk in de artikelen 14 bis, 22 en 18) van toepassing op installaties waar varkens en / of pluimvee worden gehouden (die vallen onder hoofdstuk VI bis “Bijzondere bepalingen voor het houden van pluimvee en varkens”)?

De voorschriften van hoofdstuk II van Richtlijn 2010/75/EU, in de versie die op 3 augustus 2024 van kracht was en waarin uitsluitend naar bijlage I wordt verwezen, blijven van toepassing op veehouderijen waarvoor een vergunning is verleend op grond van activiteit 6.6 van bijlage I in die versie, totdat de termijnen overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Richtlijn (EU) 2024/1785 zijn verstreken.

Wat de naleving van milieukwaliteitsnormen betreft, is artikel 18 niet van toepassing op installaties die onder hoofdstuk VI bis vallen. Op grond van artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) hebben de lidstaten echter de algemene verplichting om ervoor te zorgen dat de EU-wetgeving in het algemeen wordt nageleefd, waaronder ook de naleving van de milieuwetgeving van de EU.

Q41. Geldt er voor varkens- of pluimveehouderijen die onder de bijzondere bepalingen voor het houden van pluimvee en varkens vallen (hoofdstuk VI bis van de IED), een voorschrift inzake een minimale frequentie van bezoeken ter plaatse door de inspectie instanties?

Voor landbouwbedrijven die onder de IED-versie van 2010 vallen, gelden de voorschriften inzake de minimale frequentie van bezoeken ter plaatse zoals vastgelegd in artikel 23, lid 4, totdat de herziene IED van toepassing wordt overeenkomstig artikel 3, lid 5, van Richtlijn (EU) 2024/1785 (zie Q37).

Zodra de herziene IED van kracht wordt, beschikken de lidstaten over enige flexibiliteit bij het vaststellen van de minimale frequentie van bezoeken ter plaatse door de inspectie instanties, mits aan de voorschriften van artikel 70 septies van de IED wordt voldaan. Met andere woorden: die bezoeken ter plaatse, milieu-inspecties of andere maatregelen moeten de bevoegde autoriteiten in staat stellen te controleren en te waarborgen dat de betrokken landbouwbedrijven voldoen aan de voorschriften van hoofdstuk VI bis van de IED.

Q42. Wat zijn de mogelijke alternatieve benaderingen voor het controleren van de naleving van de voorschriften door veehouderijen?

De herziene IED biedt de lidstaten flexibiliteit bij het controleren of de onder hoofdstuk VI bis vallende veehouderijen aan de voorschriften voldoen. Op grond van artikel 70 septies zijn de lidstaten verplicht een doeltreffend systeem van toezicht op de naleving op te zetten, gebaseerd op milieu-inspecties of andere maatregelen, om na te gaan of de voorschriften van dit hoofdstuk worden nageleefd. Daarnaast worden de lidstaten er op grond van artikel 8, lid 1, toe verplicht om ook maatregelen ter borging van de naleving vast te stellen om de naleving van de verplichtingen die krachtens deze richtlijn aan natuurlijke personen of rechtspersonen worden opgelegd, te bevorderen, te monitoren en te handhaven.

In artikel 3, punt 22, wordt “milieu-inspectie” gedefinieerd als: “alle door of namens de bevoegde autoriteit ondernomen acties, met inbegrip van bezoeken ter plaatse, controle van emissies en toetsing van interne rapporten en follow-updocumenten, toetsing van het eigen controlesysteem, toetsing van de gebruikte technieken en adequaatheid van het milieubeheer van de installatie, om na te gaan of en te bevorderen dat installaties aan hun vergunningsvoorwaarden voldoen en om, indien nodig, hun milieueffect te monitoren”.

Maatregelen die niet onder die definitie vallen, maar aan de hand waarvan kan worden gecontroleerd of aan de voorschriften van hoofdstuk VI bis wordt voldaan, worden beschouwd als “andere maatregelen”. De richtlijn laat het aan de lidstaten over om deze vast te stellen.

Q43. Hoe wordt de bezettingsdichtheid berekend (op grond van artikel 70 quater van en bijlage I bis bij de IED)?

De bezettingsdichtheid moet worden berekend in VSE per hectare.

Dit moet worden berekend door de totale capaciteit van de installatie (uitgedrukt in VSE) te delen door het landbouwareaal (uitgedrukt in hectare) dat door het landbouwbedrijf dat de installatie exploiteert, wordt gebruikt voor de specifieke doeleinden die zijn vermeld in artikel 70 quater van en bijlage I bis bij de IED (begrazing of de teelt van voedergrassen) voor het voederen van de dieren die in die installatie worden gehouden.

Q44. Hoe moeten de drempelwaarden voor varkens-, pluimvee- en gemengde landbouwbedrijven worden geïnterpreteerd? Is het bijvoorbeeld mogelijk dat een landbouwbedrijf met 750 fokzeugen onder het toepassingsgebied van de IED valt, maar dat, als dat landbouwbedrijf ook 50 vleeskuikens houdt, het onder de drempel van 380 VSE voor gemengde landbouwbedrijven blijft en daarom niet onder de IED valt?

In bijlage I bis bij de IED staat het volgende:

“Installaties vallen binnen het toepassingsgebied van deze bijlage als zij **onder één of meer** van de volgende categorieën activiteiten vallen:

1. Het houden van varkens met een omvang [...] van 350 VSE of meer [...].
2. Het houden van uitsluitend leghennen met een omvang van 300 VSE of meer of het houden van uitsluitend andere categorieën pluimvee met een omvang van 280 VSE of meer. [...].
3. Het houden van een combinatie van varkens en pluimvee met een omvang van 380 VSE of meer, [...].”

Dit betekent dat een landbouwbedrijf **onder meer dan één categorie kan vallen**. Met andere woorden: wanneer een landbouwbedrijf waar zowel varkens als pluimvee worden gehouden, onder activiteitscategorie 1 of 2 valt, blijft het onder de IED vallen.

In het voorbeeld dat in de vraag wordt genoemd (750 fokzeugen en 50 vleeskuikens) zou het landbouwbedrijf onder punt 1 vallen, aangezien er meer dan 350 VSE aan varkens wordt gehouden; het bedrijf zou dus onder de IED vallen.

Categorie 3 is opgesteld om te voorkomen dat een landbouwbedrijf waar zowel varkens als pluimvee worden gehouden, maar dat niet onder categorie 1 of 2 valt, niet onder de IED zou vallen, zelfs als de cumulatieve VSE tot aanzienlijke milieueffecten zou leiden.

9. OVERGANGSBEPALINGEN

Q45. **Waarom zijn er overgangsbepalingen en wat houden die in?**

Krachtens overweging 62 van Richtlijn (EU) 2024/1785 moeten er overgangsbepalingen worden vastgesteld om de lidstaten, de bevoegde autoriteiten en de installaties de tijd te geven om aan de nieuwe bepalingen te voldoen en om ook om de Commissie tijd te geven nieuwe BBT-conclusies aan te nemen waarin rekening wordt gehouden met de nieuwe bepalingen.

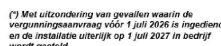
Met het oog op de rechtszekerheid moet er een vaste uiterste datum worden vastgesteld waarop absoluut aan de bepalingen moet zijn voldaan. Gezien het proces van Sevilla voor het evalueren en actualiseren van de milieunormen voor agro-industriële installaties⁽²⁾ en het aantal BBT-referentiedocumenten dat moet worden geëvalueerd, moet deze datum op twaalf jaar worden vastgesteld voor bestaande activiteiten en op tien jaar voor nieuwe activiteiten. Dit belet de Commissie niet om BBT-conclusies eerder aan te nemen en uit te voeren, wat naar verwachting het geval zal zijn voor de meeste activiteiten die onder deze richtlijn vallen.

IED-installaties die reeds bestonden op 3 augustus 2024 moeten aan de bepalingen van Richtlijn 2010/75/EU in de versie die van kracht was op 3 augustus 2024 voldoen, totdat er nieuwe BBT-conclusies zijn of totdat de vergunning is geactualiseerd.

De overgangsbepalingen zijn vastgesteld in artikel 3, leden 1 tot en met 7, van Richtlijn (EU) 2024/1785. Artikel 3, lid 5, heeft betrekking op activiteiten in de veehouderij, terwijl de overige zes leden betrekking hebben op de in bijlage I genoemde activiteiten.

Het onderstaande diagram geeft een overzicht van wanneer de nieuwe bepalingen van de herziene IED van toepassing zijn op installaties waar activiteiten worden uitgevoerd die zijn opgenomen in bijlage I bij de herziene IED. Zie ook de volgende vragen voor meer informatie.

⁽²⁾ https://bureau-industrial-transformation.jrc.ec.europa.eu/about/sevilla_process.

- Artikel 3, lid 2, heeft betrekking op de activiteiten die reeds onder het toepassingsgebied van de IED-versie van 2010 vallen.
- Artikel 3, lid 4, heeft betrekking op de activiteiten die nu onder het toepassingsgebied van de herziene IED vallen, namelijk:
  - pyrolyse (bijlage I, punt 1.4);
  - smeden met hamers (bijlage I, punt 2.3, b), waarin de capaciteitsdrempel is aangepast, waardoor het toepassingsgebied van de activiteit is uitgebreid);
  - smeden met een smeedpers (bijlage I, punt 2.3, ba);
  - fabricage van batterijen (bijlage I, punt 2.7);
  - winning van bepaalde metaalertsen (bijlage I, punt 3.6), boven de in bijlage I genoemde capaciteitsdrempels.
- Artikel 3, lid 3, heeft ook betrekking op activiteiten die nu onder het toepassingsgebied van de herziene IED vallen, maar die — in tegenstelling tot de activiteiten in artikel 3, lid 4 — al in bestaande BBT-conclusies waren opgenomen als activiteiten die rechtstreeks verband houden met de activiteiten uit de IED-versie van 2010, namelijk:
  - koudwalsen met een capaciteit van meer dan 10 ton ruwstaal per uur (bijlage I, punt 2.3, aa), zoals behandeld in de BBT-conclusies voor de ferrometaalverwerkende industrie);
  - afwerken van textielvezels of textiel (krachtens bijlage I, punt 6.2), zoals behandeld in de BBT-conclusies voor de textielindustrie.
- Artikel 3, lid 1, heeft betrekking op de nieuwe bepalingen inzake milieuprestatieniveaus, bindende bandbreedtes voor milieuprestaties, grenswaarden voor milieuprestaties en daarmee samenhangende afwijkingen, en dit voor alle activiteiten.

21/25

Q47. Wat zijn, meer specifiek, de overgangsbepalingen voor industriële activiteiten die momenteel onder de IED vallen?

Het betreft hier voornamelijk artikel 3, leden 1 en 2.

De uitvoering van de nieuwe of herziene IED-bepalingen die zijn opgenomen in artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785 is afhankelijk van informatie (d.w.z. met betrekking tot milieuprestatieniveaus) die moet worden opgenomen in de desbetreffende BBT-conclusies die na 1 juli 2026 worden gepubliceerd.

Bijgevolg zijn die bepalingen (artikel 14, lid 1, tweede alinea, punten a bis), b bis) en h), en artikel 15, leden 4 en 6, van de IED) van toepassing op alle IED-installaties binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie.

Artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 is van toepassing op installaties die activiteiten verrichten die onder het toepassingsgebied van de IED-versie van 2010 vallen vóór 4 augustus 2024 en die in bedrijf zijn en een vergunning hebben vóór 1 juli 2026, of waarvoor de exploitanten vóór 1 juli 2026 een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend, mits die installaties uiterlijk op 1 juli 2027 in bedrijf worden gesteld.

De in artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 beschreven gebeurtenissen die aanleiding geven tot de toepassing verschillen van die in artikel 3, lid 1.

Wat artikel 3, lid 2, betreft, moeten de genoemde bepalingen (artikel 14, lid 1, tweede alinea, punten a), b), b bis) en d), artikel 15, leden 1 en 5, artikel 15 bis en artikel 16, lid 4) worden toegepast

- ter gelegenheid van de verlening of toetsing van een vergunning
  - krachtens artikel 20, lid 2, of artikel 21, lid 5, van de IED,
  - of
  - binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026,
  - of
- uiterlijk 1 september 2036, naargelang welke datum eerder valt.

In artikel 3, lid 2, wordt een specifiek tijdschema vastgesteld voor de uitvoering van artikel 15, lid 3, aangezien nieuwe BBT-conclusies informatie zullen bevatten over de omstandigheden waarin lagere emissieniveaus binnen de bandbreedte van de BBT-GEN's kunnen worden bereikt (zie overweging 29 van Richtlijn (EU) 2024/1785).

Artikel 3, lid 6 of lid 7, kan, indien relevant, ook van toepassing zijn.

Q48. In artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785 is bepaald dat bepaalde installaties artikel 14, lid 1, tweede alinea, punten a bis), b ter) en h), en artikel 15, leden 4 en 6, moeten toepassen vanaf de datum waarop de BBT-conclusies worden gepubliceerd. Hoe is dat mogelijk?

In artikel 3, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn (EU) 2024/1785 is het volgende bepaald: "Installaties waarvoor voor het eerst een vergunning is verleend na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie [...], passen de [bovengenoemde] bepalingen toe vanaf de datum van bekendmaking van de BBT-conclusies."

Met "installaties waarvoor voor het eerst een vergunning is verleend" worden installaties bedoeld die voor het eerst een vergunning hebben verkregen, d.w.z. nieuwe installaties. Aangezien geen enkele installatie zonder vergunning in bedrijf mag zijn (artikel 4 van de IED), moet die eerste vergunning vanaf het moment van verlening aan de bovengenoemde bepalingen voldoen.

Bestaande installaties worden behandeld in artikel 3, lid 1, eerste alinea. In hun geval moeten de bevoegde autoriteiten de vergunningen actualiseren overeenkomstig artikel 14, lid 1, tweede alinea, punten a bis), b bis) en h), en artikel 15, leden 4 en 6, van de herziene IED binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie.

Q49. Welke bepalingen van de herziene IED zijn van toepassing op installaties die activiteiten verrichten in het kader van de IED-versie van 2010 en waarvoor de eerste vergunning is verleend tijdens de omzettingsperiode van Richtlijn (EU) 2024/1785?

Artikel 3, leden 1 en 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 zijn van toepassing op installaties die activiteiten verrichten die binnen het toepassingsgebied van de IED-versie van 2010 vallen.

Artikel 3, lid 1, bevat geen specifieke bepaling voor installaties waaraan tijdens de omzettingsperiode een vergunning wordt verleend. De in artikel 3, lid 1, bedoelde bepalingen zijn van toepassing binnen vier jaar na de bekendmaking van BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie (of onmiddellijk na deze bekendmaking voor nieuwe installaties; zie Q 48).

Installaties die de in bijlage I bij de IED bedoelde activiteiten verrichten en die vóór 4 augustus 2024 onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2010/75/EU in de versie van 2010 vallen, en waarvoor de exploitanten vóór 1 juli 2026 een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend, mits die installaties uiterlijk op 1 juli 2027 in bedrijf worden gesteld, vallen onder artikel 3, lid 2, tweede alinea, waarin het volgende staat: artikel 14, lid 1, tweede alinea, punten a), b), b bis), en d), en artikel 15, leden 1 en 5, artikel 15 bis en artikel 16, lid 4, van de IED zijn van toepassing wanneer de vergunning wordt verleend of geactualiseerd overeenkomstig artikel 20, lid 2, of artikel 21, lid 5, of geactualiseerd binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie, of uiterlijk op 1 september 2036, naargelang welke datum eerder valt.

De betrokken installaties moeten tot de hierboven genoemde toepassingsdatums voldoen aan Richtlijn 2010/75/EU, zoals die op 3 augustus 2024 van kracht was.

Q50. Wat gebeurt er als installaties die bestaande IED-activiteiten verrichten, na 1 juli 2027 in bedrijf worden genomen?

Indien dergelijke installaties na 1 juli 2027 in bedrijf worden genomen (waardoor zij “nieuwe installaties” zouden worden die activiteiten verrichten die reeds onder de IED-versie van 2010 vallen), moeten artikel 14, lid 1, punten a), b), b bis) en d), artikel 15, leden 1 en 5, artikel 15 bis en artikel 16, lid 4, van de IED al in de verleende vergunning zijn opgenomen. Die installaties moeten vanaf het begin van hun exploitatie volledig in overeenstemming met de vergunning functioneren.

Artikel 15, lid 3, van de IED (zie artikel 3, lid 2, derde alinea, van Richtlijn (EU) 2024/1785) en artikel 14, lid 1, punten a bis), b ter), en h), en artikel 15, leden 4 en 6, van de IED (zie artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785) kunnen later van toepassing worden, afhankelijk van de datums waarop de gebeurtenissen plaatsvinden waardoor die bepalingen van toepassing zouden worden.

Artikel 15, lid 3, van de IED is bijvoorbeeld van toepassing wanneer de vergunning binnen vier jaar na de bekendmaking van de BBT-conclusies wordt geactualiseerd, of wanneer de vergunning wordt geactualiseerd overeenkomstig artikel 21, lid 5, van de IED of uiterlijk op 1 september 2036, naargelang welke datum eerder valt.

Q51. Welke overgangsbepalingen zijn van toepassing op een installatie die vóór 1 juli 2026 in bedrijf is genomen en die textiel afwerkt, een activiteit die nieuw is opgenomen in punt 6.2 van bijlage I bij de herziene IED?

Er zijn twee mogelijke scenario's voor textielinstallaties die textiel afwerken:

1. indien de installatie vóór 4 augustus 2024 niet onder het toepassingsgebied van de IED viel (bijvoorbeeld omdat deze uitsluitend afwerkingsactiviteiten verrichte en geen andere activiteiten die onder punt 6.2 van de IED-versie van 2010 vallen), valt deze onder artikel 3, lid 3, van Richtlijn (EU) 2024/1785;
2. indien de installatie reeds vóór 4 augustus 2024 onder het toepassingsgebied van de IED viel (bijvoorbeeld omdat deze afwerkingsactiviteiten en een andere activiteit verrichte die onder punt 6.2 van de IED-versie van 2010 viel), valt de installatie onder artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785.

In beide gevallen is ook artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785 van toepassing.

Artikel 14, lid 1, punten a bis), b ter) en h), en artikel 15, leden 4 en 6, zijn van toepassing binnen vier jaar na de bekendmaking van de BBT-conclusies in verband met activiteit 6.2 na 1 juli 2026 (of vanaf de datum van bekendmaking voor installaties waaraan na die datum voor het eerst een vergunning is verleend).

Q52. Wanneer zijn de gewijzigde punten a), b), d) en h) van artikel 14, lid 1, tweede alinea, en artikel 15, lid 1, waarnaar ook wordt verwezen in de overgangsbepalingen van artikel 3, leden 1 en 2, van toepassing?

In het algemeen gelden de overgangsbepalingen van artikel 3 van Richtlijn (EU) 2024/1785 uitsluitend voor de wijzigingen die bij die wijzigingsrichtlijn in Richtlijn 2010/75/EU zijn aangebracht.

In artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785 zijn de overgangsbepalingen vastgelegd met betrekking tot de uitvoering van de bepalingen inzake milieuprestaties, nieuwe begrippen die bij de herziene IED zijn ingevoerd.

Een van deze overgangsbepalingen is vastgelegd in artikel 14, lid 1, punt h), van de IED, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2024/1785, en luidt nu als volgt: "h) voorwaarden voor het beoordelen van de naleving van de emissiegrenswaarden en grenswaarden voor milieuprestaties of een verwijzing naar de elders omschreven toepasselijke eisen".

Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785 moeten de lidstaten, met betrekking tot installaties die de in bijlage I genoemde activiteiten verrichten, artikel 14, lid 1, punt h), toepassen binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie overeenkomstig artikel 13, lid 5.

Zoals is opgemerkt in overweging 62 van Richtlijn (EU) 2024/1785 moeten bestaande installaties aan de bepalingen van Richtlijn 2010/75/EU in de versie die van kracht is op 3 augustus 2024 voldoen, totdat er nieuwe BBT-conclusies zijn of totdat de vergunning is geactualiseerd.

Samenvattend geldt voor installaties die de in bijlage I bij de IED genoemde activiteiten verrichten, dat de nieuwe eis om in de vergunning "voorwaarden voor het beoordelen van de naleving van [...] grenswaarden voor milieuprestaties" op te nemen, binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie, in de vergunningen moet worden verwerkt, zoals vastgesteld in artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785.

Ook de punten a), b) en d) van artikel 14, lid 1, en artikel 15, lid 1, zijn gewijzigd. Deze hebben betrekking op emissiegrenswaarden (artikel 14, lid 1, tweede alinea, punt a)), voorschriften ter bescherming van bodem, grondwater, oppervlaktewater en de onttrekkingsgebieden (artikel 14, lid 1, punt b)), informatie over de vorderingen bij de verwezenlijking van de doelstellingen van het milieubeleid (artikel 14, lid 1, punt d)), en indirecte lozingen in water (artikel 15, lid 1).

Naar deze bepalingen wordt verwezen in artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785, waarin de overgangsbepalingen zijn vastgelegd voor installaties die activiteiten verrichten die reeds onder het toepassingsgebied van de IED-versie van 2010 vielen.

Bestaande installaties moeten aan Richtlijn 2010/75/EU in de versie die van kracht is op 3 augustus 2024 voldoen, totdat er nieuwe BBT-conclusies zijn of totdat de vergunning is geactualiseerd, of uiterlijk op 1 september 2036. Dit is vastgelegd in de laatste alinea van artikel 3, lid 2.

Kortom, alleen de nieuwe bepalingen die door de herziening van de IED zijn ingevoerd in artikel 14, lid 1, punten a), b) en d), alsmede in artikel 15, lid 1, zijn van toepassing wanneer de in artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 genoemde gebeurtenissen zich voordoen.

Q53. Wat gebeurt er met installaties die activiteiten verrichten die nu onder het toepassingsgebied van de herziene IED vallen, maar waarvoor al een vergunning was verleend op grond van de IED-versie van 2010, omdat de installaties meer dan één activiteit verrichten?

Artikel 3, lid 4, tweede alinea, van Richtlijn (EU) 2024/1785 heeft betrekking op bestaande installaties die activiteiten verrichten die sinds kort onder de IED vallen (pyrolyse (bijlage I, punt 1.4), smeden met hamers (bijlage I, punt 2.3, b)), waarin de capaciteitsdrempel is gewijzigd, waardoor het toepassingsgebied van de activiteit is uitgebreid), smeden met een smeedpers (bijlage I, punt 2.3, b bis)), de fabricage van batterijen (bijlage I, punt 2.7) en de winning van bepaalde metaalertsen (bijlage I, punt 3.6), boven de in bijlage I genoemde capaciteitsdrempels), maar die niettemin op 3 augustus 2024 reeds onder het toepassingsgebied van de IED vielen omdat zij ook andere activiteiten verrichten die reeds onder het toepassingsgebied van de IED-versie van 2010 vielen.

Om de rechtszekerheid te waarborgen, wordt in deze alinea verduidelijkt dat de IED-versie van 2010 van toepassing blijft op de betrokken installaties totdat de in de eerste alinea genoemde nieuwe bepalingen van kracht worden (d.w.z. binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies in verband met de hoofdactiviteit van een installatie of uiterlijk op 1 september 2034, naargelang welke datum eerder valt).

In dergelijke gevallen kunnen de betrokken installaties ook onder artikel 3, lid 2, van Richtlijn (EU) 2024/1785 vallen: installaties die in bijlage I bedoelde activiteiten verrichten die onder het toepassingsgebied van de IED-versie van vóór 3 augustus 2024 vallen en die in bedrijf zijn en een vergunning hebben vóór 1 juli 2026, of waarvoor de exploitanten vóór 1 juli 2026 een volledige aanvraag voor een vergunning hebben ingediend, mits die installaties uiterlijk op 1 juli 2027 in bedrijf worden gesteld.

Artikel 3, leden 2 en 4, van Richtlijn (EU) 2024/1785 laten elkaar onverlet ⁽³⁾. Dit houdt in dat installaties de bepalingen van de daarin genoemde herziene IED moeten toepassen zodra de vroegste van de in deze twee leden genoemde gebeurtenissen zich voordoet.

10. OMZETTING

Q54. Moeten de lidstaten de Commissie op grond van de richtlijn transparantie op de eengemaakte markt in kennis stellen van wetsontwerpen waarmee de IED wordt omgezet?

De richtlijn transparantie op de eengemaakte markt (Richtlijn (EU) 2015/1535) heeft tot doel te voorkomen dat er regelgevingsbelemmeringen ontstaan op de eengemaakte markt voor producten en diensten van de informatiemaatschappij. De verplichting om technische voorschriften via het informatiesysteem betreffende technische voorschriften van de Commissie aan te melden krachtens Richtlijn (EU) 2015/1535 heeft uitsluitend betrekking op wetgeving inzake producten of diensten van de informatiemaatschappij.

Richtlijn (EU) 2024/1785 en Richtlijn 2010/75/EU hebben betrekking op activiteiten en niet op producten. Dit betekent dat nationale maatregelen ter omzetting van Richtlijn 2010/75/EU niet via het informatiesysteem betreffende technische voorschriften van de Commissie hoeven te worden aangemeld.

Q55. Moeten de lidstaten artikel 34 bis in intern recht omzetten als zij niet van plan zijn gebruik te maken van deze afwijkingsregeling? Als zij wel van plan zijn gebruik te maken van deze afwijkingsregeling, wanneer moeten zij dan artikel 34 bis omzetten, gezien het feit dat sommige termijnen van dit artikel eerder vallen dan de omzettingstermijn?

Een lidstaat is niet verplicht artikel 34 bis van Richtlijn 2010/75/EU om te zetten:

- indien er op 4 augustus 2024 in die lidstaat geen stookinstallaties zijn die deel uitmaken van een klein geïsoleerd systeem, aangezien de vrijstellingsregeling in dat geval toch niet zou kunnen worden toegepast;
- indien die lidstaat geen gebruik wenst te maken van deze afwijking.

Indien een lidstaat echter besluit gebruik te maken van de afwijking, moet hij voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in artikel 34 bis, met inbegrip van de leden 4 en 5.

Ook al is de uiterste datum voor omzetting in artikel 4 van Richtlijn (EU) 2024/1785 later vastgesteld dan de verplichtingen in artikel 34 bis van Richtlijn 2010/75/EU, toch is de datum van inwerkingtreding van het instrument (4 augustus 2024) de datum vanaf wanneer een juridisch bindende handeling rechtskracht krijgt. Vanaf dat moment kan op de handeling worden gesteund om bijvoorbeeld andere handelingen vast te stellen of administratieve regelingen te treffen voor de uitvoering ervan. De leden 4 en 5 van artikel 34 bis kunnen worden beschouwd als behorend tot de laatstgenoemde categorie.

⁽³⁾ Bovendien is artikel 3, lid 1, van Richtlijn (EU) 2024/1785 ook van toepassing op alle installaties waar de in bijlage I genoemde activiteiten worden verricht. Voor die installaties passen de lidstaten artikel 14, lid 1, tweede alinea, punten a bis), b ter) en h), en artikel 15, leden 4 en 6 (d.w.z. voornamelijk bepalingen die betrekking hebben op milieuprestaties en het gebruik van hulpbronnen) toe op alle IED-installaties binnen vier jaar na de bekendmaking van besluiten over BBT-conclusies die zijn gepubliceerd na 1 juli 2026 in verband met de hoofdactiviteit van een installatie.